

1901.

Põlwa tammikooli II. lendleht.

Laulu.

I.

Wiis: Oh anna tuhat keelt ja mulle. 141.

1. Suurimel ristitu ma ole, Oh Eisa, Poig ja Pühä Waim, Su rahwaga Su mano tule, Kui Sinu lats, Su armu taim; Ma Jeesu sisje istutu, Ta waim mu pääle waletu.

2. Sa teit mu Eisa omas latses Ja oma riigi perijas, Sa Poig, mu henge õnnistuses, Sait mu eest waewanägitjas, Sa Pühä Waim meid rõõmusta, Kui rist ja häda waiwawa.

3. Oh ärata meid Waimu wäest, Nink täida oma armuga, Et annaske ka hendit wastsest Su ohwris ihu hengega, Et wiimne were tilgate Saas siin omas täwweste.

II.

Wiis: Nüüd paistap meile kauniste. 342.

1. Oh Pühä Waim, nüüd tule sa, Meil sõamede elama, Ka kurtse walgustama. Su walguis paisttu wägewast Ja teffu targas nobedast' Nüüd tulgu rõõmustama. Kui Sa Nõnda Meile tulet, palwit kunlet, sis saap meile Maa pääl taiwa elo jälle.

2. Sa targa nõwwu andija Ka tummi teele juhata Ja päästa pimedusest, Et nema waimun elasse Ja sõamest Su teenisje Ka waiwan willetsusen. Kutsu, Koko Walguisele, kes Su pääle hädan lootwa, Sinult rõõmustamist ootwa.

3. Sa kõige paremb oppaja Meid kõiki wõta juhata, Kes waimun kurti tumma. Su kallis sõna elagu Ja taiwa walguis palagu Me siisen, usku anna. Tule Meile Sõamede ja meid mõse patust puhtas, Siis saab Kristus meile tutwas.

III.

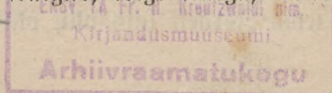
Wiis: Jõsand meie walitseja. 182.

Waimu poolest kurdel näutku, Jeesus taiwa minema. Tema Waim neid wäega täutku, Wainlasega wõitlema. Tema arm meid awitagu, Kõigen hädan kinnitagu.

IV.

Wiis: 383.

1. Mu jõud, ma taha armastada, Ei sõna, enge teoga Ja sinno taha igatjeda, Mu taha walguis, kõige wäega, Seeni kui elo lõpeta Ma Jeesust armasta.

2. Oh et ma Sinno, mino ilu, Mii ilda armastama sai Ja waremb Sinno, mino elo, Es kuulda ei ka tunda wõi, See kurwas-
tap ja waiwap meid Ja koormap sõamit.

3. Ma tenna, õige päike, Sinno, Et Sa nüüd minno walgustat;
Ma tenna, taiwa rõõm, et minno Ka wabas teit ja rõõmüstat. Sa
kallis arst, au olgu sull, Et terwüsti annit mull'.

4. Ja wõta minno ifkes hoita Ja keela minost pimedust, Las'
minol õiget teed iks lõüda, Kui jaija, hoiat! jadamast. Mu iho henge
walgusta, Mu Seesus, armuga.

V.

Wiis: Ma jäta sinno maaha. 245.

Kui Sinno jätwa maaha, Ka kõik, ei mina saa Sis sinno maha-
jätma, Ei unetama ka. Sa olet mino lootus, Mu usk ja armas-
tus; Sa olet mino julgus, Mu rõõm ja õnnistus.

Kats aastat tagasi kuulime meie, kui suurt waiwa kurtummade
koolitamine tege, täämbä seletagem Jumala sõna nõal, kuis Issand
esi näid waesit awitap ja iho nink waimu poolest kurtumme rohitsep,
et meie waimustedu Tema eenkojo perra teesse nink esi ka saasse
omale waimu elule üles äratedus, sest paljo om meie sean, kea kuulwa
ja siski ei kuule nink kuulden kõnelda ei mõista.

Mark. 7, 31—37. Nink kui tema jälle Tiiruse nink Siidoni piirist
wälja läts, tulli tema Kalilea järwe mano kümne liina piiri keskede.
Nink nema tõiwa tema mano üte kurb, kelle keel kange olli nink nema
palsiwa teda, et tema kae ta pääle panes. Nink tema wõtt tema rahwa
seast esierälde, nink pand oma sõrme tema kõrwa fissse, süläs, nink liigut
tema keelt. Nink tema kaije üles taiwa poole, puhas nink ütlet tema
wasta: Ehwata, see om, awa henda üles. Nink sedamaid awatiwa tema
kõrwa üles, nink tema keele kõüdik päässi wallale, nink ta kõnel selgeste.
Nink tema keeld näid, et nema es pea seda kellelegi ütlemä. Ent mida
enamb tema näid keeld seda enamb kuulutiwa nema seda. Nink nema
jähmatiwa üli wäega nink ütliwa: Tema om kõik häste tennü: kõrwe-
tuma teep tema kuulma nink keeletuma kõnelema. —

Kui Maria edimäst kõrda oma lastega templihe läts, sis tunnisti
wana Simeon last nädden: Issand, nüüd laset sina oma sulase
rahun wallale, niida kui sa olet ütelnü, sest minu filma omma
sino õndsust nännü, mis sina olet walmistanu kõiki rahwide nädden,
walguses paistma paganile nink sino Issraeli rahwa kittuses. Ja üts
walgus, mis paganit pidi walgustama. Küll om Issand eesmält tööd
tennü Issraelin, selle et tema toiwotuse rahwas olli ja sinna olli Issand
jo oma telgi inemiste kesken ehitanu, ent siski halestaja Samaritiise
süda es wõi neid waimust pimedit ja armetuit unetada; ja säärane
pagan, olgo ka küll, et tema Issraeli last olli, olli see kurtum, sest

Jssand kämwe läbi liinu ja Raalileamaad, kuulut armu oppust ja tegi terwes, kes kurdist waiwatu ja kiusatu olliwa. Kes om waesemib waimuande poolest, kes om rohkem pagan kui kurtumim? Ent mis-päraft om kristlikun kirikun nimelt see imetegu, see lugu Ewangeliumis wallitu, selle et meid taheti lähemba armastusele waimustada ja ka waimu poolest koolnuit arsti manu kutsu, et me tummade pääle halestasje ja esi tumma enam es olessi. Sis kuulgem

Kuis Jssand kurtumma kõrwa ülesawap ja tema keele liigutap ja kaegem 1. haige, 2. tema sõpru ja 3. arsti pääle.

Jssand heida armu ka nüüd weel meie waeste tummilaste pääle, kutsu näid oma sõna kuulmisele ja liiguta ka meie keeli ja awa üles meie kõrwu, et meie mõistasje usku, pallelda ja Sino fitta, et ka meie man tõttes lät see sõna: „Tema om kõik häste tennü, kõrwe-tuma teep tema kuulma nink keeletuma kõnelema.“

I. Haige. Säl saisap meie filmi een see waine mees, üts kurt, kelle keel kange om. Ta ei ole mitte oman elun esa ega armisa ema häält kuulnu. Kui tema häälü man ema omme laule om laulnu, ei ole ta sest armastuse tunnistusest midagi jaku saanu. Oma elu aeg olli tema koolnu weleliku osause tunnistusele. Kuttuse laulu Jumala koan olliwa temal tundmata, ja kui Jssand oma wäkke tunnist loodasjun, ödagutsen waitfusen eht hommingutsen kohisemisen, sis tema waim es tunne seda mitte. Jssanda walguse sõnast, pühast säädusest es tiia temä midagi, preestri seletust es kuule tema mitte, lootusest Kristuse pääle es aimagi tema. Ja ka kõnelda es saa tema mitte. Kes latsepõlwest saadik ei kuule, see ei kõnele ka mitte. Keel ei awita teda, sest arwušaamata rõõmine kõlap paljalt tema juust. Kõrw jäep meile sõmmu, mea huulist wälja kõlawu. Oma Jssandat ei mõista tema fitta, sõbrade rõõmust ei mõista tema oša wõtta, kui nema itwa, ei küsi tema, mille walat filmawet, ja oma sõant ei saa tema kellelegi atwaldada. Ta om kastikese jarnane, kost wõtiä ära om kaomu. Ja kui mõni sõber perlikest taht sissepanna, ei saa tema seda tetta. Jumalale tänu, et nüüd wõimalikus om lännü sääratse sõame sisse, kui ka küll suure waiwaga, taiwalikke andit panda. Itka aga om kurtumim kõige õnnetumb inemine.

Kas iho poolest kurt ei algata meile meelde, et ka meie sean om paljo waimu poolest kurte löüda. Jssand hõikap oman sää-dusen: armasta minno ja omma lähembat kui esihennast, ja meie ei kuule, tema keelap meid ja meie ei hooli kost midagi. Tema ahwardap ja häälitsep, tema lähünep kothumõistmisele, nink meie ei kuule. Tema miiristas ja tema wälgu heitmene om kuulda ja nätta, sinu elu loon, liina ja maa loon, ja inemise et kuule. Üts kurt küsis miiristamise man: mis see olli, ent meie sean om paljo neid, kea ei küsigi mitte: mis pea tegema, et wiha alt päse. Sis nema es kuule ka armusõna Osa juust „mašole sinu lunastanu ja latjes arwamu, ole rõõmsa, so patu omma sulle andis antu, tulge mo manu kõik waiwatu nink koor-

matu, mina taha teile hengust saata. „Ja niida ei wõi nema ka kõnelda. Kes Jumala sõna ei kuule, ei hoiagi seda õrnan hään sõamen, see ei mõista ka mitte õigede kõnelda, ja kui temal ka kõik maailma keele selge olesse ja kõneandit rohkesti olesse antu, siis ei kõnele õigede, sest õige inemise kõne Jumalale om patu tunnistus, Jssanda armu kitmine, Jehowa arwu kuulutamine, oma sõame usse awamine, lähemba ülesäratamine, see om kõne Jumala een. Seda ei mõista see mees tetta, kes Moosese ja Kristuse sõnale kurt om. Mis om üte latse kõige armjab elutund? Kui ema õdagutjel ajal laste manu astup, neid üska wõtap, küsip, nõwwap, seletap, rõõmustap, keelap; ja kae säratsid tunde peap ristiinimine ka oma taewaesaga pidama, ja oled jo Kristuse läbi tema latz, ja oled Jumalikust soust ja Tema sinu esa, ja kui meie ilmafärra enamb ei kuule ja kõrwa Jssandale üles awatu omma, siis tulewa sääratse õndsas tunni ka meile. Meie palleme ja tema kostab, me küsime ja tema annap wastust. Sa puista oma süda tema ette wälja, sest Jssand om meie lootus. Seda es wõi tumm tetta. Seda waimu poolest tumm ei tiia tetta. Mis sinu maha rõhup peap sinu sõamede jääma, kui sa tumm oled, kui sa kuulet Jssanda sõna, siis mõistat ja ka pallelba. Raagem hendit läbi, kas oleme waimu poolest nii kui kurt iho poolest? Kui see niidade om, siis om see sinu süüd! Sina oled siis oma südant ärakalestanu ju selle, et sa es taha kuulda, siis sina wiimfel päewal enam Jssanda häält ei wõi kuulda. Oh et meie üleswurgusse; kae, kurt es jää kurdis, tema sõbra awitiwa teda, oh et meie näide õnnetuide pääle armu heidasse ja neid Jssanda manu saadasse, oh et meie tunnesse omma tuinust ja Jssandat otfisje.

II. Kurtjes kuulegi, et Jssand olli tulnu. Ka terwe Kalilea maa helü ja liikumine es ole tema kõrwu jõudnu. Niida ka waimuliku kurdi ei kuule midagi sest taiwahelüst, Kristusest. Loomolik inemine kuuld küll, et Kristus ilma sisse om tulnu patatsid õndsas tegema, ent nema arwawa seda rahwajuttus. Et Jummal maailma om armastanu, see om neil wõõras hää. Nema arwawa seda tühjas wäärusus, et Kristus oma kirikut äratawat, kinnitawat, walmistawat. Jssand kää läbi koguduse, tema hää kõlap läbi kiriku, nema ei näe, ei kuule. Kuidas nema aga kuulmist wõiwa oppi? Jssanda tee om mitnäsugune. Tema kää tihti seda teed, mida siin näeme. Kurdil omma hää sõbra. Nema weewa haige Kristuse manu ja pallewa, et tema kae ta pääle panes. See olli üts sõbralik awitamine. Ja Jeesus wõtap palwust haige omas palwuses wasta. Kas oleme niida juba tunne eest nuretsenu, kes om näid weenu Jssanda manu, ja kas oleme sõbra, kes meelen pidawa, et nema ka waimu poolest tummi ja kurdi ommawa? Meie kõik peame just sellepärast näid awitama ja südamelikult armastama. Mis awitap iholik rohitsimine, kui waim ärakoolep? Kas oleme ka näide sõbra, kes usust taganenu ja patun hendale haiget tegewa? Paljo kõneldas näide üle, ent usun ei kõnelda näidega. Paljo tõugatas ja põletas näid ära, ent pallemist ja eest-

palwet näide eest kuulda ei ole. Meie kätte töö ei ole mitte iho ja waimu poolest kurtumme kohta pää asi, ent see om kõige tarwilikumb, et Jssanda ette näid kannetasse, sis läasse meie sõame ka armastusen palawas nink küinitasse meie omni käsfi näile abis wälja. Tuhat ja tuhat om näid, kea ei ole were läbi sinuga ühendetu, ent siski näile oled ja kohustedu ka lunastamist kuulutama, pästmist ligi kandma. Kas oled ka pallelnu näide pärast, kea kuulwa, ent usun koolnu omma, ja näide eest pallelnu, kea weel midagi Kristusest kuulnu ei ole. Ei ole armastusel piiri ja armu käsi küünip kaugele. Nema tõiwa teda Kristuse manu. Siin ei ole üteldu, kas wele, sõsara. Wistist omma na wõõra olnu, sis ole halestaja wõõra wastu, nii kui Samaritiline. Üts kõrd wei üts tubli ametimees oma poja opetaja manu ja üttel: mo poig om huffalännü inemine, ma ole teda manitsenu, karistanu, kuiwa leiwa pääl teda pidanu ja pesnu, ei awita midagi. Sis küsse opetaja, kas ja oled ka temaga nink tema eest pallelnu? ei, üteli esa. Roh sis ei ole ime, et pois ei kuule. Tema wõtt pois henda manu ja pallel temaga nink tema eest, ja poisist sai tubli mees. — Nii tee ja kurt ja tummaga.

III. Arst. Ent Kristuse arsti manu peame meie, kui sõbra oleme, haiget kandma. Ja kriislik kirik om palju tennu sääratside haigete hääs. Tummade kooli omma ajutedu, nema wõiwa jääl lugemist ja kõnelamist oppi. Ka meie kreisin om Põlwan üts tummade kool. Kanna welelikult hoolt selle kooli eest. Pinnedite tarwis om lastnu Inglismaa kuningana Luika ewangeliumi nikkerdetuide tähtiga wal-mistada, et nema sõrmega lukke saasse. Ent seda kõik oleme opnu oma koguduse pää, see om Kristuse käest, kes meie arst. Tema ei lää külma sõamega meist mööda. Tema wõtt kurti rahwa seast esieralde. Siin olli see wäega tarwis. Wälja pidi waene päsema kõigest ilmalikust tülist ja karest, ütfinda Kristuse pääle pidi süda ja waim, oma õnistegija manu juhatajama. Niidade peame ka näid waest latsti esieralde oma hoole ala wõtma, töö näide kohta nõud kolmewõrra suuremba hoole ja waiwa. Ja Jssand tege praigu meiega ka niidade, kui meie süda ei taha kuulda ja sõame keel kange om; tema kinkse meile armu-päiwi, ent sina kaitet sinna ja tenna ja ollid uhte oma õune pääle, ent Jssanda armusaatmisest es saa ja armu, et tema armu läbi patust-käändmisele sinu juhataja tahtse. Jssand olli sinu eralde wõtnu. Ehk jälle risti aeg tulli, rasse lõõk tulli sulle pääle, rassemb kui sõprul ja weljul. Sa ütlist, Jssand unet minnu, ei mitte, sina es tunne, et tema sinu eralde wõtt. Jssand pand oma sõrme tema kõrwa sisse, sülas ja liigut tema keelt. Ta näut haigele, et näid ihuliikmit tema süttitada tahtse, nõnda tegewa praigo tummade kooliopetaja, et nema nättawa tähega tumma tähelepandmisele ja osawõtmisele kutsuwa. Sis pidi juba armastus haige sõamen selle mehe wasta üleswirguma. Ja meie henge arst, kas tema ei ole egaüte risti läbi meile ütelnud: pange tähele püha säädust, jääl om, waata, so patu wiga, ja tema put-tup õkwa sõrmega haige kottuse külge. Egaüte armusaatmisega om tema

so keele liigutanu, et sa kuttust Issandale annas ja tuim süda elule saas. Sa oled oma laiskuse ja uhkusega keele kinni pandnu, ja selle laiskuse perast om ka mitmade kurtumme keel meie rahwa kesken liigutamata jäänu, selle et meie arst nõud näid küll henda manu, ent saatjit ei ole.

Haige sai arvu, pand tähele, Issand kaes üles taiwa poole. Arst om Esa saadetu, Esa poole tõstap tema häält, ja sellega kand tema kurtumma hendaga ütten taiwa poole; ja Issand puhas, ta puhas selle ilma patu pärast, patu pärast, mis selle inemise iho ka olli rikkunu, sest ka tema pidi üleülditse inemiste sugu needmise al olema. Tema puhas aga ka selle, et tema midagi ilma esata siin maa pääl es tee, ja temaga ütelsi palsep ka tumm ja oma waese kogelamisega koputab tema wasta arwu-arkt. Ja tämbä kand ka meie Issand näid waesit oma sõame pääl, nema meile omma säetu filmi ette, Issanda poole puhata. Ja kui Issand sinnu, mo weli, eralde om wõtnu, sulle sõrme kõrwu om pandnu ja keele liigutanu, opi puhkama Issanda poole, arsti poole oma tummi kurti oleku pärast. Paljo om tänitamisega, ent ei midagi uhke nõudmisega Issanda käest saadu. Nüüd ütlep Issand oma käsu Chwata, awa henda üles, ja sedamaid awatiwa tema kõrwa üles nink tema keele köüdik pääsi wallale ja ta kõnel selgeste! Ja, meie waew tumme pärast om asjata, kui palwe pääle Issand käsu sõna ei üttele, kui tema näide unitjid waimu üles ei wiruta. Kui ka mõni haige ilma palweta terwes saap, siiski terwessamine tema õigest ei ole, sest iho sai küll terwes, ent süda jäi haiges. Dige Chwata tulep kõrgest ülewäst taiwast. Oh et ka Issand meile ütles Chwata ja meid oma wäega taiwate tõmbas. Sis oles meie süda liigutet näide waeste laste armetu waesuse pärast, sis kuulessse meie ka oma henge elu pärast Jumala sõnna; kõit mailma lobiseja wõitwa meile kõrwu kuulutada, eht apostli ja prohwti omma meile weel wõõra? Et tema meie keeli ka süttitas. Ei ole nii palju walet ja jumalawatuid jutte kuulda olnu kui meie ajal. Maailm om kurtummu, ta ei kuule Jumalat, ei tunništa teda omas. Pallelgem hendale „Chwata“ taiwast, et umbuss löpes, wale waiki jääs, uhkus hennast alandas, et tema a r m u hendale otis. Kui arwu otšime, sis saame ka arwu andma neile, kes armetu omma. Oh kui rõõmus olli terwes tettu kurt. Eessa, emma sai tema hõigata, oma südant Issandale awata. Ta kõnel selgeste, ja Issand keeld näid, et nema es pea seda kellelegi üttema, ent mida enamb tema näid keeld, seda enamb kuulutiwa nema seda. Sis, armša sõbra, wõtkem tõine tõist käest kinni, kandkem tõine tõise häta Issanda ette, saatkem essinuid, nimelt armetuid, tema manu, heitkem põlwile, pallelgem, waelgem, et Tema arwu heidas. Ta peap kuulma, tema om wahemess Esa ja meie wahel, ja sis, kui meie õigede kuuleme nink kõnelame, sis saap ka meie tõõ õnnistat olema. Issand, kui arsti, saap meie laste henge henda manu saatma, meie tummade kooli õnnistama, kaitzma ja kaswatama!

Jah, Issand, kuule meid, tee meid elawas, wõta meie armetu latse wasta, saada näid pimedusest wälja. Rae wanembide filmawet,

kes oma last ikwa, ta om kurt ja tumm, ei tunne sind. Oh Issand, anna näile rõõmu päiwa nätta. Sa kuullet noorte kaarnide rõõkmist ja meie latse omma enam kui na. Ütle Ghwata! Anna näile tittuse laulu juhu: Tema om kõik häste tennü! Rõrwetuma teep tema kuulma nink keeletuma kõnelema! Amen.

I. Meie koolin käiwa praegu kõrgemban klassin:

1. Julius Sölmann, Urwastest; 2. Potti Wiiskmann, Räppinaest; 3. Eduard Pangsepp, Wönnust; 4. Ludwig Westi, Kanepist; 5. Jaan Gichwelt, Rõngust; 6. Jaan Sooläte, Wastfeliinaest; 7. Miili Kääri, Wönnust; 8. Miili Pungar, Wönnust; 9. Tomas Lillipuu, Sangastest; 10. Juhan Ostra, Wönnust.

Elu kombe omma 7 man hää ja 3 man kaunis hää olnu, edesi jõudmine om 3 man hää, 3 man kaunis hää ja 4 man kestmäne olnu. Meile andas 34 tundi nädalin ja om läbi wõetu: Maailma loomine, Adam ja Gewa Paradiisin, pattu sadamine, Kain ja Abel, weeputus, Abrahami, Izaaki ja Jakobi elulugu, ja Wastfeli Testamendist: Kristuse sündimine, targa homingu maalt, Jeesus templin, Jeesuse ristmine, Kaana saja, Petrusse kalaloonus, Jeesus lät Jeerusalemma, Jeesus Kelsemani aijan, Kristuse surm, ülestõusmine ja taewaminemine. Näid piibli tükke mõistwa latse lühidelt seletada ja küsimiste pääle koosta.

Näite õpetusen om laste filmaring laiendet. Wõeti läbi: kooli ja kodueluasja, maia, ussaid, rohoid, põlluasja, jõgi, küla, liin, taewas ja maa, päewa, kuu ja aasta jao.

Ka lugemine ja hääle õpetus nink kõnelamine harjutedi. Kirjutamine, kodumaa geograhwia, joonestamine, turnimine omma ka muudugi õpetuse asja.

Rehkendusen om seletet arwuwalb 1 kuni 100-ni ja nimelt ka kaswatamine ja jagamine nink tutwustedi latse meie man pruugitawa raha, kaalu ja mõõduga.

Tütarlatse umblewa ja tegewa muud käsitööd, poisid kergemat tiisleritööd ja nimelt kangsepatööd. Kõll om rõõmustaw kaia kui kaugele nema juba omma jõudnu.

II. Alamban klassin omma latse alles 1-ne aastaig. Muudugi om weel kõik alustuse asi. Latse omma 8—11 aastat wana.

1. Miili Lena Wastel, Sangastest; 2. Leonhard Jaak, Rõngest; 3. August Eide, Rõngest; 4. Miina Aller, Rõngest; 5. Axel Herrmann Anni, Wönnust; 6. Dawid Paatfi, Wönnust; 7. Paul Kahr, Ottembaest; 8. Eduard Bedajas, Puhjast; 9. Anna Pann, Kanapääst.

4-ja man om edesijõudmine ja elukombe hää, 5-e man kestmäne ja puuduline. Mõni lats, nii wäikene kui ta om, tulep juba nii roppu ja toore ja sõnakulmata eluwaimuga kooli, et õkwa immes panet, kuis pimeduse riik nii nooren sõamen maad om lõudnu. Säälsame arwu, määra waiwa koliopetaja näidega näep. 30 tundi nädalin wõtap tema näid oppata, nimelt tähti wälja ütlema. See om see kõige igawam ja wäsitawam töö. Ja meie peame omale kahe koliopetajale tänuga

tunnistuse andma, et nema hoolega oma ametit pidawa. Noorem kooliõpetaja üsler, om weel alustaja ja peap efi weel töö man hennast tubliste walmistama, ja selle man ei tohi tema latši mitte üts filma-pilk filmist kaotada. — Ka haigus om minewal aastal meie koolin olnu, rasše kühatõbi ja nimelt ka wanemba kooliõpetaja abikaas olli pea terve aastaig haige, ent fiski ei ole mees oma tööd mitte saisma pandnu, mis wäega tänu ja kittuse wäärt om. Nimelt tege ka paljo waiwa laste harjotamine ihopuhtusele, mõni om nii kui mõtjan üles-fajunu, jelle et wanemba temaga es mõista ümberkäwwä.

Wimate jääs weel 1899 ja 1900 aasta kasja aruanne kogodustele ette panda:

Sisjetulek 1899 a.		Sisjetulek 1900 a.	
	R. R.		R. R.
1898 a. ülejäännu	55 25	1899 a. ülejäännu	280 16
ülespidamise raha laste eest		laste ülespidamise eest fiske-	
sisjemastu	770 —	mastu	960 —
jeltfiliitumide aastamajš	21 —	jeltfiliitumite aastamajš	23 —
maakasja abiraha 1898 a.	66 67	maakasja abiraha	400 —
ja 1899 a. eest	400 —	kogoduste armuand	625 58
kogoduste armuand	585 95		2288 74
	1898 87		
Wäljaminek 1899 a.		Wäljaminek 1900 a.	
	R. R.		R. R.
kooliõpetaja palk	750 —	kooliõpetaja Kusif'u palk	750 —
laste ülespidamine	500 —	kooliõpetaja Üsler'i palk	200 —
50 sülda puid	150 —	kängsepa aastapalk	30 —
maja üüriraha	100 —	20 latše ülespidamine	780 —
tohtri palk	25 —	maja üür ja tulekasja majš	120 —
tulekasja raha	20 —	puu	147 —
aptegi tulu	2 61	tohtri palk	25 —
kängsepa aastapalk laste opeta-		rohoraha	1 20
mise eest	30 —	korsnapühkjale	6 —
korsnapühkjale	6 —	tummade koolitamise jeltši kas-	
tummade koolitamise jeltši kasjale	4 60	jale	4 60
ahju parandamine	10 20	maja puhastamine	15 80
kaiwu puhastamine	1 —	1901 aasta jaos jäi üle	209 14
marga raha	— 10		2288 74
koolitarwituse	19 20		
1900 a. jaos jäi kasja	280 16		
	1898 87		

Tänu, tänu kõigile, keä meie tööst oja onima wõtnu! Ent kittus olgo Jšsandale, kes ka jeda wäikest taimekest om kastnu ja kaswatannu, Tema hoio alla jäägo meie kool, koolilatlje ja töötægija ka sel wiitendal fooliaastal, mis nüüd algnep!

J. Jalk, jeltši esimees.